

In memoriam Anton Kivik (08.11.1928–26.05.2007)

Eesti arstkonda on tabanud raske kaotus. Meie hulgast lahkus 26. mail 2007 erudeeritud kolleeg dotsent Anton Kivik.

Anton Kivik sündis Tartus teenistujate perekonnas. Ta lõpetas Tartu Ülikooli arstiteaduskonna *cum laude* 1954. a. Üliõpilasena võttis ta osa patoloogilise füsioloogia ringi tööst ja tal valmis kaks auhinnalist tööd. Pärast edukaid õpinguid jäi ta tööle patoloogilise füsioloogia kateedri assistendina. Edasine tegevus jätkus kirurgiakliinikus ja anestezioloogiavaldkonnas. Aspirantuuris Leningradi Sõjaväe Meditsiini Akadeemias olid tema uurimisteenaks ainevahetusprotsessid opereeritud haigetel kunstliku vereringe tingimustes. Sel teemal kaitses ta kandidaaditöö 1968. a.

Anton Kivik oli nüüdisaegsete anesteesia-meetodite üks esimesi juurutajaid Eestis. 1950ndate teisest poolest hakkas ta arsti-

üliõpilastele lugema anestezioloogiakursust teaduskonnakirurgia loengutsükli raames. 1970. a anti talle dotsendi kutse. Anton Kivik oli õppejõud, keda üliõpilased hindasid, tema põhjalikkus ja oma mõtete selge väljendamise oskus tegid tema loengud ja praktikumid nauditavaks.

A. Kivik oli 1967. a asutatud Eesti Anestezioloogide Seltsi asutajaliige ja aastatel 1972–1979 selle juhatuse esimees. Oma hilisemas töös pühendus ta südamekirurgiale, täpsemalt südameoperatsioonide anestezioloogilistele, ka kunstliku vereringe probleemidele. Samal ajal töötas ta ka anestezioloogina Mustamäe Haiglas.

A. Kivik publitseeris üle 60 teadusartikli ja sai ka riikliku preemia laureaadiks.

Kui tal üheksakümnendatel aastatel tekkisid tervisehäired, oli ta heaks näiteks, kuidas heatasemeline arstiabi ja patsiendi hea kaasatöötamine nii ravirežiimi kui ka eluviisi osas säilitavad elukvaliteedi. See võimaldas tal veel üle kümne aasta aktiivselt elada, ning kuni 77. eluaastani osalise koormusega töötada.

Oma kursusekaaslastesse ja kolleegidesse suhtus ta lugupidavalt, oli alati rõõmsameelne, toreda huumoriga. Möödunud aastal valmis tal ankeetküsitluse alusel kokkuvõtte kursusekaaslaste tegevuse kohta. See anti üle Tervishoiumuuseumile.

Tema viimane puhkepaik on Tartus Raadi kalmistul. Meile jääb mäletsus erksa vaimu ja põhjalike teadmistega huumorimeel- sest heast kolleegist.

Kolleegid